

مقابله با عادی سازی روابط با رژیم صهیونیستی و ظرفیت سازمان همکاری اسلامی

مقابله با عادی سازی روابط با رژیم صهیونیستی

و ظرفیت سازمان همکاری اسلامی

دکتر محمد ستایش پور^[1]

«مسأله فلسطین، مسأله اول دنیای اسلام است» (رهبر معظم انقلاب اسلامی، 16/06/1393)

رژیم صهیونیستی، در طول سالیان، به انحاء گونه گون، اقدام به نقض حقوق بین الملل، از جمله و به ویژه حقوق بین الملل بشر و حقوق بین الملل بشردوستانه نموده است. این نقضها به نحوی است که می توان آنها را سیستماتیک (نظام مند) دانست. نقض حقوق بین الملل، به ویژه نقض سیستماتیک حقوق بین الملل بشر، صلح و امنیت بین المللی را متأثر ساخته و به خطر افکنده است. سازمان همکاری اسلامی، درصدد بر آمده است که به صورت ساماندهی شده در راستای احقاق حقوق فلسطینیان بکوشد. از آن سو،

رژیم صهیونیستی، در راستای تحقق رویکرد تجاوزکارانه خود، درصدد عادی سازی روابط با کشورهای عربی نموده است. در این راه، متأسفانه برخی از کشورهای عربی نیز دست رد به سینه آن رژیم زده اند و تأسف بارتر این است که، برخی به آن رژیم دست یاری داده اند. سازمان همکاری اسلامی، با تکیه بر دین مبین اسلام، به منظور لزوم حل و فصل مسالمت آمیز اختلافات و جلوگیری از تزلزل صلح و امنیت بین المللی و کمک به دوام آن، تأسیس شده است و اساساً هرگونه کمک یا مساعدت با رژیم صهیونیستی مغایر با رسالت این سازمان قلمداد می شود.

کمک یا مساعدت می تواند عمل ایجابی یا عمل سلبی (ترک فعل) باشد. از این رو، لازم است سازمان همکاری اسلامی با توجه به ظرفیتهایی که دارد، کشورهای عربی عضو خود را به متابعت و ابدار و دست کم، از رهگذر توصیه، آنها را از کمک یا مساعدت با رژیم صهیونیستی تشویق کند و بر حذر بدارد که «گرت هوش است و هنگ، دار حذر/ ای خرمند از این عظیم نهنگ».

در واقع، بایسته است که سازمان همکاری اسلامی، با اتخاذ رویکردی فعال و به دور از انفعال، صرفاً مناسبات را به نظاره ننشیند و از رهگذر صدور قطعنامه، حتی اگر توصیه باشد، دست کم رویکرد خود را ایضاح کند. با توجه به اهداف یا به تعبیر بهتر، رسالتی، که کنفرانس همکاری و سپس، سازمان همکاری اسلامی، به آن منظور ایجاد شده است، این سازمان از رهگذر صدور قطعنامه، بکوشد تا حقوق فلسطینیان، از جمله و به ویژه حق فلسطینیان بر تعیین سرنوشت، تضییع نشود.

سازمان همکاری اسلامی می تواند بستر مناسبی برای هماهنگی میان اعضاء فراهم آورد. چه این که، اساساً نفس شکل گیری و توسعه روزافزون کمی و کیفی سازمانهای بین المللی به عنوان تابعان فعال حقوق بین الملل در جامعه بین المللی، با هدف نظام مند شدن همکاری در پهنه بین المللی است. با توجه به اشتراک ایدئولوژیکی کشورهای عضو سازمان همکاری اسلامی، تعامل کشورهای اسلامی مورد انتظار است و این مستلزم آن است که سازمان یادشده با تکیه بر اساسنامه خود، به دور از رویکرد منفعلانه، اقدام نماید.

[1] . عضو هیأت علمی (استادیار) حقوق بینالملل دانشکده حقوق دانشگاه قم